

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: fútca, 203. szám.

Ede intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.
Ede intézendő: minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre 4 frt.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitólár minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

Előfizetési felhívás

EPERJESI LAPOK

társadalmi s gazdasági hetilapra.

Előfizetési feltételek.

Égész évre 4 frt.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

Az előfizetési pénzek az Eperjesi Bank-egylet könyvnyomdájába intézendők.

Vidéki előfizetések legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők.

Megyei tisztújítás.

A megyei tisztújítás gr. Csáky Albin főispán ö méltóságának elnöklété alatt f. é. decemberhó 27-én vette kezdetét.

A megyeház nagy terme ez alkalommal zsúfolva megtelt, úgy, hogy igen sokan be sem férhettek, míg a karzaton egy egész hölgykoszoru foglalt helyet.

Az előfizetési pénzek az Eperjesi Bank-egylet könyvnyomdájába intézendők.

A főispán szép beszéddel nyitá meg a közgyűlést. Ezután Kossalko bizottsági tag emelt szót, hangsúlyozva, hogy a választásoknál ne a családi összeköttetések, vagy az illetők vagyoni körülményei, hanem a törvénykivánta minősítványok legyenek mérvadók.

Pletényi Endre bizottsági tag indítványt tesz, hogy a mostanáig divatozó nyilvános szavazás helyett a titkos szavazás behozassék, mely a dolog természeténél fogva megfelelőbb eredményeket mutat fel.

Tekintve, hogy a törvény a mostanig divatban volt módot világosan elrendeli s hogy minden indítvány a közgyűlést megelőzőleg legalább 24 órával bejelentendő, ez indítvány elejtetett.

Ezután kezdetét vette a tisztválasztás, melynek eredménye a következő:

Központi tisztviselők.

Alispán: Péchy Zsigmond (egyhangulag), főjegyző: Kolossy Miklós (egyhangulag), árvaszéki elnök: Semsey Vilmos (egyhangulag), tisztügyi ügyész: Kovaliczky Mihály (egyhangulag), főpénztárnok: Desseffy Lajos (egyhangulag), főorvos: dr. Krajzell Aurél (egyhangulag), árvaszéki ülnökök: Kőszeghy Winkler Kálmán és Péchy László (mindkettő egyhangulag), számvevő: Berthóty Kornél (egyhangulag), első aljegyző: dr. Berzeviczy Albert (egyhangulag), második aljegyző: Izdenczy Ferenc (egyhangulag), harmadik aljegyző: Piller József. Csenedbiztosi állomásában megerősített: Prihoda Vilmos. Tiszteletbeli főjegyzőnek újból kinevezetett: Fekete Sándor levéltárnok, ellenőr: id. Desseffy Ignác, egyuttal várnagy.

Kültisztviselők.

Alsó-tárcai járásban megválasztatott szolgabírónak: Fűzy Sándor (egyhangulag) szolgabírói segédnek: ifj. Keczer Bertalan.

Felső-tárcai járásban, szolgabírónak: Péchy Ambrus, szolgabírói segédnek: Semsey Géza.

Sirokai járásban szolgabírónak: Gancz-augh Miklós (egyh.), szolgabírói segédnek: Szalyovics Szilárd.

Szekesői járásban, szolgabírónak: Bornemissa Ádám (egyh.) szolgabírói segédnek: Kerekes Sándor.

Makoviczai járásb., szolgabírónak: Winkler Bertalan, szolgabírói segédnek: Rupprecht Ede.

Járási orvosok:

Alsó-Tárcai járásban: dr. Holländer; felső-tárcai járásban: dr. Tarczay Kálmán; sirokaiban: dr. Breuer Adolf; tapolyiban: dr. Hoffmann Károly; szekesőiben: dr. Pol-lacsek Mór; makoviczaiban: dr. Ficzy Nándor.

A választás után, mely f. hó 28 án ért véget, az újonnan megválasztott tisztikar fényes estélyt rendezett a városi nagy tánc-teremben, mely alkalommal nem volt hiány zenében, szép toasztban, jókedvben és — táncban.

Rend és szabadság az igazgatásban.

Berzeviczy Albert értekezése az államtudományok tudorává lett fölváratása alkalmából.

(Folytatás.)

IV.

Az állami élet jelenségeinek elfogulatlan megítélése tehát azon meggyőzőségehez vezet, hogy egy-kép veszélyes és jellegzetesen igen hasonló körá-lapotokat eredményez minden tájhajtás a tárgyalt elvek alkalmazása terén. Irányuljon az bár a szabadság egyoldali s féktelen gyakorlására vagy a rendnek felszögés s a ezelon túlhaladó erőszakolá-sára. Mint mindenütt, úgy itt is a keserű tapasztalás szolgáltatja a tanulságot, melyből az egyedül helyes és biztos sikert nyújtó szabály levonható.

„Usons de notre principe, mais n'en abusons pas!” — így int *Corneille*.

A politika terén minden egyoldalilag túlzott elv viszásságokra vezet; a leghelyesebb elvek csak bizonyos megszorítás, bizonyos kölcsönös concessiók által egymással összehangozhatóvá hozva állhat-nak meg egymás mellett. „Nem a haza érdekében működünk — így szól legnagyobb állam-férfitünk *Deák Ferencz*,¹⁾ — ha úgy akarunk egymással szemben állani, hogy az egyiknek csak a szabadság, a másiknak csak a rend volna jel-szava. *Alkotmányos országban a kettőnek szoros kapcsolatban kell állani egymással.* A szabadság nem abban áll, hogy kiki tehessen, a mit akar, mert ily szabadság mellett a hatalmasok mindent tehetnének a mit akarnak, a gyöngye még azt sem tehetné a mihez joga van. A rendnek fenntar-tására pedig épen nem szükséges a hatalomnak korlátlan uralma, mert ez a szabadságot tenné lehetetlenné és magát az alkotmányt semmisítené meg. E kettőt egyesíteni kell: de erre nem elég, hogy a nemzet és fejedelem együtt alkossák a törvényeket, nem elég, hogy a fejedelem azokat szorosn megartassa és végrehajtsa, hanem *mülhat-lanul szükséges az is, hogy a polgárok a törvény-nek és a végrehajtás körében a fejedelem törvényes hatalmának engedelmesséjének.*”

Ezen, oly egyszerű szavakban kifejtett elv semmi újat sem látszik tartalmazni, mint egyáltalán az igazságnak kriteriuma, hogy mindenki előtt rég ismertnek tünik fel, ha hangzatosan halljuk s mégis vajmi kevesen emelkednek annak tudatára.

Megtanít ez igazság arra is, hogy az állam-polgárok saját jogaik gyakorlatát teszik lehető-lenné, ha azon kötelezettségeiknek, melyek fejé-ben amazokat az állam biztosította, megfelelőni vonakodnak. Hivatkozom egy, többször említett tudósunk szavaira. „Minél közelebből és mélyeb-ben vizsgáljuk az államrend természetét, — mondja *Kauz Gyula*²⁾ — annál inkább győződhetünk meg a felől, hogy az nemcsak jog- és szabadság-szervezet, azaz nemcsak organum és közvetítő elönyök élvezésére s érdekek előmozdítására, ha-
¹⁾ Deák Ferencz beszéde a hevesi kérdés ügyében a képviselőház 1867. évi november 6-iki ülésében.
²⁾ Idézett művében.

nem egvidejűleg s egészen hasonló mértékben egy nagy kötelességi rend, egy, az „egész” irányában teljesítendő szolgáltatások s viselendő terhek lét-szere is, s hogy csak e jogok és kötelességek, e szabadságok és terhek helyes egyensúlva, viszko-nyosságának felismerése s érvényesítése képez biz-tositékot aziránt, hogy egy nemzet egészséges és erőteljes politikai létnek örvendhessen.”

Polgári kötelességünk élénk érzete szilár-dabban és tartósabban biztosítandja a társadalmi rend sértetlen föntartását, mintsem a mindenbe beavatkozó kormányrendszer kényszereszközei azt valaha tehetnék.

Es ezen polgári kötelességérzet követésére, mely mintegy *kérdemelteti velünk szabadságunkat*, ezen önmagunk fölött kivívt győzelmeinkre, mely-nek jutalma: a biztosított társadalmi összlet álál-sal, s mely azon jótéteményeket, melyeket az államtól nyerünk, azon követelésekkel, melyeket az irányunkban érvényesít, helyes arány- és egyen-súlyba hozza, — alkalmazhatók *Goethe* gyönyörti szavai: „Nur der verdient sich Freiheit wie das Leben, der täglich sie erobern muss!”

A hol az állampolgári szabadságnak ilyen értelmezése vert gyökeret, a hol az ily értelemben gyakoroltatik, ott tulkapásaitól tartani csak ellenségei fognak, kik minden szabad intézmény-ben veszélyt látnak. Ott minden tulkapás önmagát bünteti meg, az összes polgárok szabadság-szeretete szilárd gátot képez, mely az egyesek féktelen hajlamait visszaszorítja medrökbe, mielőtt pusztítást okozhattak volna.

„Valahányszor — ugymond — az éjszak-ame-rikai egyesült államok történetének genialis írója, *Laboulaye*³⁾, — valahányszor nálunk szóba jó a sza-badság, vannak emberek, kik mindig így kiáltanak föl: De hát a tulzás! — A tulzás nem a szabad-ság. — De hol van a kettő közt a határvonal? — Sokan a távolban keresik, pedig közel van hoz-zánk: e határvonal: a felelősség! E nélkül a sza-badság mindenki számára azon jog, mely szerint kénye-kedve szerint cselekedhetnek; ez pedig nem egyéb, mint a zarnokság meghatározása.”

S valóban egyedül ott, hol a felelősség elve teljes érvényre emeltetett, hol nem ismernek korlátlan hatalmat, hol minden tényező, minden mű-ködő erő megtalálja a maga correctivumát, a maga ellensúlyozóját, csak ott gondolható az egész államélet azon szerves rendezettség, melyben az egyes erők felülkerekedése s mások elnyomása lehetetlenné van téve.

V.

Lássuk már most azon irányelveket melyek alkalmazása az igazgatásban, kapcsolatban a fele-lősség minden fokbani érvényesítésével, a kifejtett czél elérését: a szabadság és rend összhangját legjobban biztosítja.

A státusalkat azon keret, melyben az igaz-gatási organismus él és működik, azon alap, mely-en az egész állami élet mozog. Nem eshetik feladatunk körébe valamely concret alkotmány-forma egyedüli helyességét vitatni: itt szemlelődé-seim alapjául egy oly államszervezetet veszek, mely korunk színvonalán állva, a politikai szabad-ságjogok biztosításával a néposztályok mindeniké-nek erejét, képességeit s javait az összesség érde-kében teljesen értékesíti, s a polgárokat nemcsak alattvalóknak, és az állam irányában különféle kötelességekkel terhelteknek, de egyszersmind az államhatalom elemeinek s a kormányzatban rész-vételre jogosítottaknak tekinti.

Az ily államalkatot véve föl alapul, kezdjük meg szemlélni a törvényhozás ügykörén.

A törvények nem szabályozhatják az állam-élet egész körét, de nem is szabad erre töre-kedni; ez csak ellenmondások, kivihetlenségek, az önkormányzati közegek szükségtelen korláto-zása, fogalomzavar s gyakori változtatásra vezet. „Plurimae leges, — pessima respublica” — mondja *Tacitus*.

Óvakodni kell a törvények gyakori változtatá-sától; ez — *Schilling* szavaival elve — nemcsak a jogrendet s közállapotokat ingatja meg, hanem a törvények fontossága felőli közvéleményt és az

¹⁾ Goethe Faust, II. Th. V. Act.

²⁾ Laboulaye id. műve III.

ettől függő tiszteletet is azok iránt, könnyen lehangolja.)

Eztörtés szerint *) a jelenkorban az egyes polgár az államtól méltán azt követelheti: „Hogy a törvény veled nézve ne csak korlát, hanem védfal is legyen, melyet vele szemben az állam ne hághasson át, s hogy a törvények szerfölött gyorsan ne változzanak; hogy a közigazgatás ne csak az állam biztosságának, hanem az egyes polgárok szükségének is megfelelően; hogy ezek minden közigazgatási önkény ellen biztosítva legyenek s mindenkit, ki az állam nevében gyakorol fölöttük befolyást, feleletre vonhassanak; végre: hogy szabadságában az egyes inkább ne korlátoztassék és az állam közterheiben nagyobb mértékben ne vegyen részt, mint a melyben az állam fenntartására elkerülhetlenül szükséges.“

Szorosan véve az igazgatás körében: szükséges biztosítani azt, hogy a törvényt ne lehessen pusztán intézkedés által felfüggeszteni; a hatóság felelőssége megvalósítandó lesz a sérelmi jog által, mely ép oly abszolút állampolgári jog, mint a népképviselőbeni szavazás; ezen jog attribútuma gyanánt a sérelmi ügyek megfelelő elbírálásának szüksége merül fel; ajánlatosnak látszanak a legújabb korban gyakran hangsúlyozott közigazgatási bíróságok, melyek illetősége az alkotmányellenesnek vitatott kormányrendeletek megbíráltása, valaki törvény által biztosított jogainak a hatóság részéről megsértése folytán támadt, valamint illetékeségi viták s hasonló kérdések tekintélyt eldöntésére terjed ki, s melyek fölállítását kívánatosá teszi azon körülmény, hogy a felsorolt ügyeknek a rendes bíróságok hatáskörébe való utalása ezeket könnyen sodorhatja be a politikai párhuzamzába.

Csalhatatlan záloga a kormány és nemzet közti bizalomnak a nyilvánosság érvényrejtése az igazgatás minden szakai és fokaiiban, egész azon határig, melyen túl annak alkalmazása egyesek méltányos érdekeit s a köztisztességet sértené, vagy az állam céljai elérését megghiúsítaná. A mely állam a nyilvánosságot — melyet Schöller méltán nevez a szabadság érlüktesésének — kormányzata egyik alapelveül elfogadta, az irtózni fog a titkos- vagy kempolizciának mint általános intézkedés befogadásától, mely a jelenkor követelményeivel s az egyéni szabadság sérthetlenségével szemben meg nem állhat.

(Folytatása következik.)

Különvélemény az eperjesi vízvezeték ügyében.

(Vége.)

Tekintetes közgyűlés! A mi városunk egy idő óta nagyon alászállott egykori elég magas polcáról; elvesztett egy kerületi főtörvényszéket, egy főiskolát, el örendelkezési jogát, ipartűző lakosai elszegényedtek, a jobbmóduak nem építkeznek, a kívánandó szaporodnak: erőteltő szükség állott be, hogy a város előjárósága minden utat módot felkeressen, mely ezen sülyesztő állapotból kivezet; igyekeznek a többi közt a várost kedves, kényelmes, olcsó, de mindenek előtt egészséges lakhellyé tenni, hova a vidéki földbiratók, a nyugdíjakat élvezők, a költelező idegenek szívesen bevonuljanak, letelepedjenek és jól érezzék magukat!

Egy színház építésének kilátásba helyezése igen kecségetető egy ilyen mód ugyan, de — fáj-

*) Schilling-Werner „Bölcsészeti jogtudomány. 1874.“
*) Idézett műve I.

dalom, hogy így kell kifejezni — csak szellemi eszköz, melynek előbbvalók és vonzóbbak az anyagi kellekék, különösen az egészségi feltételek kielégítése. Ezek közt pedig első helyt áll a jó víz és jó levegő, minálunk egy jelentős a vízvezeték és csatornázással. Ezen kellekék koronázzák meg aztán a kellemes társadalmi viszonyok, hova egy külön színvonal is tartozik, mert hiszen színpadunk van. S ahol e kettő, anyagi és szellemi kellek, egyesül, ott szeretnek letelepedni az élvezet emberei, kik után számos munkás polgár talál keresetét.

Most a városi vendégfogadó restaurációja foglalkodtatja az elmélet. Kivánatos ugyan az utazó idegenek kényelmes elszállásolása: de ezen cél ugy is elérhető, ha a vendégfogadás keresete — most, midőn a regáléktól elkülönözve is kezelhető — más városok példájaként — a magánvállalkozásnak engedtetik át, semhogy a városnak, mint testületnek, feladatai közé tartoznék, és semhogy előbbvaló szükségesebb költelezése ne volna, amilyen, többi közt, egészséges víznek bevezetése a városba!*)

Tekintetes közgyűlés! Nem vagyok annyira elbizakodva, hogy azt várjam, mikép jelen különvéleményem megmátsa a t. képviselőtestületnek, a kiküldött bizottságok benyújtott véleménye nyomán keletkezett fentidézett határozatát: de kötelesek valék magam részéről is előadni meggyőződésem alapuló nézetemet, és tenni kívántam ez életébe vágó ügyében a városnak, mely engem idegent 48 év előtt fogadott kebelébe, mintegy hálám lerovásául; mert a közintézetek is csak ugy létesíthetők és virágzásba hozhatók, ha valaki, mintegy apostolként, magánzói lelkesedéssel és kitarással fogja fel és viszi keresztül. Szellem és munka nélkül a pénz is csak félig hasznavehető eszköz!

Bizton hiszem azonban, hogy „a gyermek nem halt meg, csak alszik“, hogy törekvéssel legalább oly magot vetettem el, mely előbb-utóbb ki fog e város lakóinak javára kelni, az ifjabb — adja isten tetszetésű és szerencsésebb — nemzedék kezei alatt! S e cél elősegítése tekintetéből leteszem a t. közgyűlés asztalára mindazon adatokat, levelezéseket, okmányokat, felmérések és felszámolásokat, lapcikket, melyeket magam s néhány buzgó társaim, s ezek közt leginkább Haitsch Lajos, Hazsinszky Frigyes, Zsély Gyula, Kys Géza, Nehrer Ágost és Vandrák Endre urak fáradságosan gyűjtöttünk egy évnél hosszabb időközben, — azon kérelemmel, méltóztassék azokat egykori használatul, a város irodájában lévőkkel kiegészítve és lajstromba foglalva, az irattárban eltétetni.**)

Eperjesen, december hó 20-án 1877.

Benéz József.

*) Elősegítene a város emelkedését egy harmadik kaszárnya építése is, melybe a most Bártfán, Szebenben és Sz.-Váralján elszórt katonaság volna beszállásolható. — Ezen kaszárnyának költsége bőven kitelnek a fekete sas fogadónak eladása árából, ha az földszintes lenne mint a honvédeké, vagy ha a szárazmalom fenálló jó kőfalai fogának lakható állapotba hozatni. Az ilyen eladás által a város bevételeinek egy tétele megesonkittatnék ugyan: de csak látszólag, mert ama fogadónak már halaszthatatlan restaurációjára fordítandó tőke kamatai fel fogják emésztetni mostani jövedelmét is! — A város jövedelmei szaporításának egyik módja volna továbbá, a városban lakó, de fekvőségekkel nem bíró, sem jövedelmi adót nem fizető, e szerint a város közterhei viseléséhez mivel sem járuló egyének és családok méltányos megadóztatása; ilyen volna a lakbér forintja után fizetendő krajcár, mely sok városban divik, és más nem igen terhelő, de igazságos, törvényes uton megállapítandó, jövedelmi módozatok.

**) Létezik még a nagy-sárosi malom birtokában az

Különfélék.

Mai számunkhoz melléklet van csatolva, mely a „Franklin-Társulat“ magyar irodalmi intézet és könyvnyomda kiadásában megjelenő „Vasárnapi Ujság“ és „Politikai Ujdonságok“, „Nemzeti Hírlap“, „Képes Néplap“ és „Jogtudományi Közlöny“ című hirlapok előfizetési felhívását és a Franklin-társulat könyvárjegyzékét tartalmazza.

Bártfán is önkényes tűzoltó-egylet van alakulóban, melynek javára az ottani műkedvelők 1878-ik év januárhó 12-ik napján a városi nagy táncteremben hangversenyt rendeznek. A hangverseny műsorozta a következő:

1. Nyitány „Tell Vilmos“ című operából, két zongorán 6 kézre. 2. „A beteg leány“, a bártfai férfi dalárda által előadva. 3. Gordonka előadás zongora kísérettel. 4. „Troubadour“ című operarészlet, harmonium és zongorán előadva. 5. Schubert „Ständchen“-e, tenor solo zongora kísérettel. 6. Adagio, Kovarcz Emiltől, hegedű, gordonka és zongora előadás. 7. „Wer hat das Bier umgeschütt“, előadva a bártfai férfdalárok által. 8. Hunyady induló, két zongorán, harmonium, hegedű és gordonkán előadva. — A hangversenyt táncmultság követi. — A hölgyek felkértnek egyszerű házi öltözetben megjelenni. — Képzetek pontban esteli 7 órakor. — Belépti-jegyek 1 frtjával Bártfán Tópercz Albert gyógyszerész és Zlinski Fülöp cukrász uraknál, és az előadás napján estve 6 órakor a pénztárnál válthatók. — Felülfizetések köszönettel elfogadtnak és az „Eperjesi Lapok“-ban nyugtáztatni fognak.

Örömmel üdvözöljük bártfai szomszédjainkat a kezdeményezés terén, s a közügy érdekében sikert kívánunk nekik.

Rendjelviselési engedély. Ó felsége a király megengedni kegyeskedett, hogy Dessewffy Kálmán cs. kir. kamarás és országgyűlési képviselő a török Medjidje-rend III. oszt. érdemjelét elfogadhassa s viselhesse.

Sárosmegyei ipar. Az összes sárosmegyei üvegyárakat legutóbb Kubinka György országos cég vette át s így remélhető, hogy megyénk ezen különleges industriális ága, ha a közönség részéről is támogattni s felkaroltatni fog, szép jövőre számíthat.

Hogyan támadhat tűz? Vizzel telt edényen áttörő napsugarak tudvalevőleg nem egyszer okoztak tüzet, melynek gyújtóját aztán hiába keresték a rendőrök és államügyészek. Erről a következő eset tanuskodik: November 8-án délelőtt Stuttgart egyik utcájában egy vizzel telt üveg állott a ház asztalán, hova a nap sütött. Darab ideig senki sem volt a szobában. Amint később valaki bejött, észrevette, hogy valami ég. A szag után indult, s csakhamar ráakadt, hogy a kancsó mögött levő fekete posztó egy része már egészen megszenesedett. A fehér asztalkendő is, mely az asztalt borítá, végig égett a naptól; sőt az asztal fáján szintén meglátszott az égés. Látható, mennyire kell ügyelni az ily esetekre is.

Egy kis regény. Svájcz szülte szépnek, jónak; meg is tanította a francia nyelvre, minek következtében „bonne“ lehetett Magyarországon, Eveline volt neve. Csak 16 éves volt midőn ide hozatták. Szemében tűz, szívében szenvedély. A gyermeket tanította francia nyelvre, s a nagyságos urfít ő tanította szerelemre. Az urfi s

eperjesi malomároknak egy igen pontos lejtérése, a gáttól az alsó malomig, melynek, adott alkalomkor, igen jó hasznát vehetni. Ez bennünket is azon belátásra vezetett, hogy a gáttól a vízet tulajdon súlyával a város piacára behozni nem lehet.

TÁRCA.

„Jó éjt kedves öregem“.

Epizód a szinfalak világából. Ahmedtől. (Vége.)

A kis Lilly egy pillanatra elnémult, majd ismét mosolyogva a kacér grófhoz fordult s ezt mondá neki:

„Miután ön önkényt szavát adta kedves gróf ur, hogy minden kívánságomat ellenmondás nélkül azonnal teljesítendő, én mindenekelőtt parancsolom önnek, hogy a kaput nyissa ki. Itt a kulcs!“

A gróf mohón elkapta a kulcsot. Azt hitte, a mennyországot fogja vele forcirozhatni. Aztán rettentő erőlködések közben s nagy recsegéssel kinyitotta a kaput.

„Nos édes nagyság, — szólt — a kapu nyitva van; reményem megengedi, vagy inkább megparancsolja, hogy szentélyébe kövessem.“

A kis Lilly megvető pillantással válaszolt e szemtelenn beszéde.

„Édes grófom — mondá pikáns hangon — én nem szorulok a kegyed gyöngéd utmutatásaira kiadandó parancsaim tekintetében. Ön komornám éjjeli s reggeli teendőire vállalkozván, most azt parancsolom önnek, mire őt utasítottam volna. — Ön felett szerzett teljhatalmannál fogva ezennel meghagyom önnek méltóságos gróf Jamaica ur, hogy menjen haladéktalanul haza, feküdjék le békével s holnapután reggeli 11 óráig ne merjen az ágyából kimozdulni sem.“

A gróf e különös parancs hallatára magán kívül volt.

„Ön játékot akar velem üzni? — kiáltá sértett hiúságában szikrázó szemmel. — Tudja meg, hogy én gróf Jamaica Józuva vagyok — és — és —“

„Tudom édes gróf ur — felelé Lilly kacagva — s épen ebben látom annak biztosítékát, hogy becsületszavát meg fogja tartani. Azon grófok tulajdóságai után vonom e következtetést, kiket eddigelé ismerni szerencsés valék. Adieu gróf ur!“

E szavakkal a kis Lilly grófunk orra előtt becsapta a kaput, a kulcs ismét recsegett s néhány pillanatra rá semmi nesz sem hallátszék ki a házból.

„Ördög pokol! — dörmögött a künmaradt — e leánynak igaza van. Becsületszavamot meg kell tartanom. De megboszulom magam. Hm! hm! ördögös egy leány s a legboszantóbb az, hogy annyira felültem neki.“

A nemes gróf káromkodva haza ment, s miután insását minden plausibilis ok nélkül becsületesen felpofozta, pemes resignatioval lefeküdt. Mig ez történt, Lilly ablakai alatt sötét alakok csoportosultak. Cigány zenészek voltak.

Nemsokára rá dolgozott a vonó, sirt a hur: „Csak egy szép lány van ezen a világon...“

A kis Lilly szíve hangosan dobogott; tudta, hogy a szöke Arthur van odalenn... A cigány tovább húzta.

„Jussón néki az eszébe még egyszer, Mit fogadott kedvesének ezerszer!“

S ez egyszerű dal, most, a csendes éjben oly szívmegeindítóan oly panaszosan hangzott.

Lilly szeméibe könnyek túllutak, keble összeszorult, oly fojtónak találta a levegőt...

„Óh miért kellett őt látnom, vele megismerkednem — szólt hangosan zokogva. — Hogy megvetne, ha tudná, hogy nekem — férjem van...“

A zene elhallgatott — a zokogás elhalt — nemsokára minden csendes lön.

Másnap reggel a kis Lilly az elrobogó vonat egy kocsjában ült. Lemondott a szini pályáról, a szinfalak világáról s most egy távol kis faluba utazott, szüleihez; mert attól a durva férfitől, ki magát férjének nevezte, mindjárt összekelése után két hónappal vált el.

Gróf Jamaica két napig dühösködött ágyában, kiváltképen azért, mert valamennyi ismerőse jót kacagott tragicomicus kalandján.

A szöke Arthur ez időtől kezdve nagyon szerette a cigányzenét. Sokszor ott ült magában; előtte a zenészek, kik kedvenc dalát huzták:

„Huzzad csak, huzzad csak keservesen, Hogy a szívem megrepedjen.“

Parapluit nr pedig megtudván gróf Jamaica esetét, s attól tartván, hogy a gavallérvilág őt is ki fogná nevetni, ha Lilly után busulna, erős lelki küzdelmek után, elhatározta magában, hogy ugy fog tenni, mintha kezdettől fogva Hopszinének udvarolt volna.

Odajárt tehát nap nap mellett Hopszinéhez s ha előadás végeztével, vacsora után, Hopszinétől bucsuzott, az mindig megcsókolta homlokán s azt mondta neki: „Jó éjt kedves öregem!“

Ezáltal aztán Parapluit ur még inkább neveltség tárgyává lön; mert ha a klubhoz tartozók bárhol találkoztak vele, mindjárt nagyot kacagtak s csak annyit mondtak, hogy

„Jó éjt kedves öregem!“

bonne egymásba szerettek. A bonne ártatlan észével arról is ábrándozott, hogy a nagyságos urfi neje lesz s áldani fogja szép Magyarországot, hová jó sorsa vezette. Egy reggel azonban a nagyságos asszony behívatta, kiadta bérét és elűzte a háztól mint fia csábítóját. A cserepedényből készült boldogság egyszerre összetört. A világba kidobott fiatal leány nem távozhatott becsülettel, mint érkezett. Be akarta magát ölni a vízbe, de nem volt ereje. Az utcaszögletén összerokadt s bevitték egy „intézetbe“, hol a szép hölgyeket dédelgetik. A remélt boldogságból kétségbeesés lett. A rokonok, ott a szabad Svájcban azt hiszik, a bonne még mindig neveli a gyermekeket kik mellé hozták és a szegény Eveline inkább elvész a bűnben, hogy sem rokonai megtudják, hogy vétkezett, hogy hitt a szerelemben s csalódott. Nyeneket nem sajnál senki; pedig ez elbukott teremtések néha igen sajnálatraméltók.

Nyiltér.*

Nyilatkozat.

Mi alulírottak ezennel bizonyítjuk, hogy a Bornemisza Ferenc és Ruprecht Ede urak között fennforgott vizzályos ügy a mai napon előttünk becsületes és lovagias módon elintéztetett.

Eperjes, 1877. évi dec. 24-én.

Berzeviczy Pál s. k.
Szinyey László s. k.
Berzeviczy Rezső s. k.
Berzeviczy Albert s. k.

237

Communalangelegenheiten.

In der vorigen Nummer unseres Blattes referirten wir über die Generaldebatte, welche sich im Schooze der Stadträpräsentanz, bezüglich des städtischen Kostenvoranschlags pro 1878 entsponnen hatte.

Nach Beendigung derselben, wurden die einzelnen Positionen des Budgets, der Reihe nach, sammt den betreffenden Detaillirungen und Motivirungen verlesen und begann sofort die Spezialdebatte, welche — um aufrichtig zu sein — manche langweilige, andererseits hingegen aber auch interessante Momente aufzuweisen hatte.

Wir halten es nicht für unsere Aufgabe auch die ersteren ihrer vollen Ausdehnung nach zu erörtern und beschränken uns darauf über die wichtigeren und interessanteren Einzelheiten zu referiren.

Die Positionen des Einnahmehandbuds haben im Allgemeinen zu wenig meritorischen Besprechungen Anlaß gegeben und bewegten sich dieselben meist in einem Kreise, in welchem das eigentliche Sujet eine verhältnißmäßig unbedeutende Rolle spielte.

Einen längeren und wohl auch lebhafteren Ideenaustausch rief die Position 20 hervor, welche Gelegenheit zur Erörterung der bestehenden Hundeordnung, darbot.

Repräsentant Kertész fühlte sich veranlaßt, darüber Klage zu führen, daß die Hunde in unserer Stadt trotz des diesbezüglich geschaffenen Statutes nach wie vor ihr Unwesen treiben. Redner wird zwar durch diese Vierfüßler in seiner nächtlichen Ruhe nicht gestört, weil er im Hofe wohne, doch passire solches anderen ruhliebenden Bürgern nur zu oft. Auf der Gasse treiben die Hunde Anzucht und belien den Menschen an. (Szentandrássy ruft dazwischen: „Sie haben keinen Respekt.“) Redner richtet daher an den Stadthauptmann das Ersuchen, die Hundeordnung strengere zu überwachen.

Ein anderer Repräsentant theilt die Ansicht des Vorredners und verlangt, daß die Polizisten jeden mit einer Marke nicht versehenen Hund sofort anzeigen.

Der aufwende Stadthauptmann erwidert hierauf, daß die vielen Mängel des fraglichen Statutes, auf welche er im Vorhinein aufmerksam gemacht hat, die diesbezügliche polizeiliche Überwachung bedeutend beeinträchtigt. Von ihm könne es aber unmöglich verlangt werden, daß er jedem einzelnen Hunde nachlaufe, um dessen Eigenthümer zu ermitteln.

Wir müssen unserserseits auch bemerken, daß es schwierig fallen dürfte, den Hunden das Belien zu verbieten. Auch ist es uns nicht bekannt, daß unsere Hunde Knigge's „Morum Coder“ je studirt hätten. Es dürfte daher nicht recht möglich sein, denselben ein sittlicheres Betragen anzupfehlen, wie dies der ausgeprochene Wunsch einiger Herren ist.

Nach weiterem Ideenaustausche von milderem Belange gelangte das Ausgabe-Budget positionsweise zur Verlesung.

Bezüglich der städtischen Wiesengründe, welche bisher in eigener Regie kultivirt und deren Produkte für den städtischen Pferde- und Viehstand verwendet wurden, bringt Repräsentant Gombos den Antrag ein, die Wiesengründe gegen theilweise Benützung durch Andere kultiviren zu lassen, da auf diese Weise hieraus ein größeres Einkommen zu erzielen wäre.

Dr. Viktor Mosánky befürwortet die Verpachtung der Wiesen, weil man den nöthigen Heubedarf stets leicht einkaufen könne, und die Stadt andererseits den Folgen von ungunstigen Jahren nicht ausgesetzt sei. Repräsentant Rosenberg kann diesem Antrage nicht beistimmen, weil es weder zweckmäßig noch räth-

lich ist, die Stadt in die Lage zu versetzen, Artikel einkaufen zu müssen, welche sie selbst produziren kann.

Die Mehrzahl spricht sich für die Verpachtung aus und wird beschloffen, eine öffentliche Licitation auszusprechen, deren Resultat der Repräsentanz vorzulegen sein wird. Von der Gestaltung dieses Resultates wird es abhängig gemacht, ob die Verpachtung thatsächlich erfolgen, oder aber der gegenwärtige Stand der Dinge beibehalten werden solle.

Die Position 15, gibt — wie alljährlich, so auch jetzt — Anlaß, zur Erneuerung des Kampfes um's Licht.

Die Beleuchtung sei nicht entprechend, der Kalender spiele in Betreff der Straßenbeleuchtung noch immer eine zu hervorragende Rolle, die Leuchte und jene Laterne pflege in der Regel nicht angezündet zu werden u. s. w. Das Resultat der Besprechung war: daß dem Stadthauptmann aufgetragen wurde, Sorge zu tragen, daß die längs der zum Bahnhofe führenden Landstraße aufgestellten Laternen zur Zeit der Ankunft des Tages täglich beleuchtet werden.

Bezüglich der Schlächterei wurde beschloffen, die gegenwärtige Schlachtbank, welche den geselligen Erfordernissen nicht mehr entspricht, gänzlich aufzulassen und stattdem die geeignetere obere Schlachtbank in Stand setzen zu lassen, zu welchem Zwecke eine Summe von 200 fl. vorangeschlagen wird.

Repräsentant Kertész nimmt Anlaß, gegen die hier gebräuchliche barbarische Schlachtweise eine Lanze einzulegen. Es komme oft vor, daß das zum Schlachten bestimmte Vieh wild werde und in einer, allen Passanten gefährlichen Weise herausrenne, weil der betreffende Schlächter das Thier in vielen Fällen schlecht treffe. (Repräsentant Petruska: „Nun, uns passiert es auch, daß wir nicht immer treffen was wir wollen.“) Aus diesem Grunde hält es Redner für wünschenswerth, daß eine minder barbarische und gefährliche Art des Abchlachtens eingeführt werde.

Bei dem Titel der Holzdeputate stellt Repräsentant Wilczek den Antrag, der Magistrat möge beauftragt werden, einen Modus auffindig zu machen, auf welche Weise die, die Einkünfte der Stadt so bedeutend beeinträchtigenden Verausgabungen an Brennholz zu beheben wären.

Ein zweiter Antrag lautet dahin, daß der Magistrat beauftragt werde, einen auf Grund der betreffenden Dokumente abzufassenden Bericht vorzulegen, woher es kommen, daß die Eigenthümer gewisser Häuser auch unentgeltlich Holz erhalten, trotzdem das Geleis dergleichen nicht zuläßt.

Beide Anträge wurden angenommen und das Budget mit wenig Aenderungen angenommen.

Tagesneuigkeiten.

Die Sylvester-Reunion des wohlthätigen Frauenvereines verpricht diesmal glänzend auszufallen, da allerseits Vorbereitungen hiezu gemacht werden. Das Musikprogramm der Reunion, welches durch die hiesige k. k. Musikkapelle unter persönlicher Leitung des Herrn Kapellmeisters G. Hulka executirt werden wird, veröffentlicht wir im Nachfolgenden:

1. Persischer March v. Strauß.
2. Ouverture zur Oper „Si j'étais roi“ v. Adam.
3. Zigeunertanz und Walzer aus der Oper „Mignon“ v. Thomas.
4. Variationen für das Flügelhorn (ungarisch) v. Schhardt.
5. Das Vöglein am Baume (Violin-Solo) v. Hawer.
6. Potpourri aus dem Ballet „Coppelia“ von Delibes.
7. Duett und Finale aus der Oper „Ernani“ v. Verdi.
8. Das Großmütterchen (Charakterstück) Violin-Solo v. Hawer.
9. „La mandolinata“ v. Padabill.
10. Menuett v. Boccherini (componirt im Jahre 1740).
11. Maskenzug in Tönen, großes Poepourri von Reichfo.

Die Neuwahl der Komitats-Beamten begann am 27. d. M. und wurde Tags darauf zu Ende geführt. Im Centrum fanden wenige Veränderungen statt. Die Gerechtigkeit der Gemüther erreichte erst am zweiten Wahltage, anlässlich der Stuhlrichter- und Stuhlrichter-Adjunktenwahlen ihren Gipfel.

Da gab es — wie vorauszusehen war — manchen harten Strauß auszufechten und jedesmal, wenn es zur Abstimmung und respektive zur Verkündigung des Estrutiniums kam, trat die Spannung durch lautlose Stille zu Tage.

Auch unsere schöne Damawelt, welche die im Saale befindliche Galerie einnahm, verfolgte den Verlauf des Wahlkampfes mit großem Interesse.

Nach beendeter Wahl fand gestern Abends eine Soiree im großen städtischen Redoutensale statt, welche der neugewählte Beamtenkörper zu Ehren seiner Wähler veranstaltete.

Das Wahlergebnis veröffentlichen wir an anderer Stelle.

Retirolog. Am 23-ten d. M. verschied Frau Elisabeth Alexander, geb. Klein, nach langem Leiden im 84-ten Lebensjahre. Das Leidenbegannglich fand am 22-ten d. M. statt — Dem Sarge folgten zahlreiche Leidtragende. Friede ihrer Asche!

Ein redlicher Finder. Am 27. d. M. bemerkte in der Gegend von Sebes-Kellemes ein auf der Heimkehr begriffener Geschäftsman aus Szandez, daß er

seine Brieftasche, in welcher sich nicht weniger als 1500 fl. befanden, unterwegs verloren hatte.

Der freundliche Leser möge es sich ausmalen, welchen Schrecken unser Geschäftsman empfunden mußte, als er diese, keineswegs angenehme, Wahrnehmung machte. Es sei bloß gesagt, daß er vollkommen den Kopf verlor und sich nicht Rathes zu schaffen mußte, als nach einer Weile ein Bauernjunge heranlief und dem Geknallen seine verlorene Brieftasche die er am Wege im Schnee gefunden hatte, zurückgab.

Er wurde für seine Redlichkeit mit 5 fl. belohnt.

Eisport. Sonntag den 23. d. M. fand die feierliche Eröffnung des hiesigen Eislaufvereines bei Militärmusik-Klänge statt. Das Wetter war günstig und lockte ein zahlreiches Publikum heraus.

Denen weder Feuer noch Wasser schadet. Zwei Feuerwehrlente machten jüngst auf dem Gise des Szekesó einen Ausflug per Schlittschuh nach Kapi. Unfern dieser Trichart brach unter Einem derselben das Eis ein und er verfiel unter der gefrorenen Decke. Mit Mühe und genauer Noth gelang es seinem Kameraden ihn der gefährlichen Situation zu entreißen. Beide Feuerwehrlente, die hierauf den Weg nach Kapi fortsetzten und auf Schlittschuhen wieder nach Hause kamen, befinden sich ganz wohl.

„Mit Zähnen und Nägeln.“ Von der cetantenen Gr-Königin Isabella von Spanien ist die Rede und von ihr weiß ein Pariser Telegramm des „Daily News“ zu erzählen, daß sie sich mit Zähnen und Nägeln gegen die Vermählung ihres Sohnes mit Donna Mercedes wehrt, und daß sie Se. Heiligkeit den Papst täglich mit Telegrammen des Inhalts heimückt, derselbe möge sein Veto gegen die geplante Verbindung erheben. Aber der Papst ist auf seinem Sterbebette milde gestimmt und man versichert, daß er dem König Alfonso trotz der liberalen Richtung, die dessen Politik befolgt, seinen Segen verliehen habe, und so ist denn zu erwarten, daß der ehemalige Theresianer friedlich in den Hafen der heiligen Ehe eingelaufen, trotzdem sich seine allerhöchste Mama mit Zähnen und Nägeln dagegen gestraubt. Um aber den Korrespondenten der „Daily News“ vor dem Vorwurfe zu schützen, als ob er die spanische Königin als eine Mägere habe hinstellen wollen, müssen wir bemerken, daß mit „Zähnen und Nägeln“ (wid tooth and nail) im Englischen viel harmloser klingt, als bei uns, wo man dabei gleich an Kantippen und Harpyen erinnert wird.

Unglücks-Statistik der ungarischen Eisenbahnen. In der ersten Hälfte des Jahres 1877 sind auf den Eisenbahngebieten von Ungarn folgende Unglücksfälle vorgekommen: Entgleisungen 70, Zusammenstöße in Folge unrichtigen Aus- und Einfahrens 15, Beschädigung von Fuhrwerken 66, Niederfahren von Menschen, Thieren und Wagen 80, Elementarereignisse 17; zusammen 278. In Folge aller dieser Unglücksfälle wurden getödtet 31 Menschen und verwundet 32. Niedergeführt wurden 50 Thiere und 2 Wagen.

Kleine politische Rundschau.

Wie der „Times“ aus Bukarest gemeldet wird, wüthet seit 18. d. in Bulgarien und Rumänien ein furchtbarer Schneesturm. Man befürchtet, daß Hunderte der im March begriffenen türkischen Gefangenen und russischen Soldaten umgekommen sind. Unweit Bukarest sind 40 Pferde und 20 Trainoldaten ertrunken. Dem „Standard“ wird aus Konstantinopel das Gerücht gemeldet, der Sultan habe am Donnerstag dem Großvezier gegenüber eine starke Neigung, Frieden zu schließen, bekundet und diesen angewiesen, die nöthigen Schritte in dieser Beziehung zu thun. — Zwischen Paris und London findet ein sehr lebhafter Depechenverkehr statt. Der „Daily Telegraph“ schildert detaillirt die entsetzlichen Leiden von 2000 türkischen Verwundeten, welche von Kars nach Erzerum marschiren mußten. 1800 starben unterwegs. Mukhtar telegraphirt, für Erzerum sei jetzt nichts zu fürchten, da die Russen sich zurückgezogen hätten.

Wien. Aus Belgrad wird der „Politischen Korrespondenz“ telegraphirt: Die Besatzung des von serbischer Seite erkürnten Desil's Sankt Nikola bestand aus einem Bataillon Rizams und 30 Ischerkessen; die Türken leisteten einen einstündigen, hartnäckigen Widerstand; ihr Verlust war 5 Todte und einige Verwundete; der Verlust der Serben 16 Mann. — Von Nikschin versuchten die Türken die von serbischen Truppen okkupirten Höhen von Korurewe wieder zu nehmen, wurden jedoch mit einem Verlust von 70 Mann zurückgewiesen. — Anlässlich des glücklichen Beginnes des serbischen Feldzuges richtete Großfürst Nikolaus an den Fürsten von Serbien ein Telegramm aus Bogot vom 23. d., demselben zu dem guten und schönen Anfang gratulirend. — Die serbische Regierung beschloß, die Dokumente zu veröffentlichen, welche beweisen sollen, daß die Pforte schon seit zwei Monaten gegen die Dynastie Obrenowics konspirirte.

Konstantinopel. Die Russen okkupiren einige Trichschaften in der Ebene von Erzerum; die Einschließung der Stadt scheint wahrscheinlich. — Der mit dem Range als Botschaftsführer beim Sultan bekleidete Kidinil Bey reist demnächst nach Egypten ab. — Ein Telegramm Mukhtar Pascha's aus Erzerum vom 22. d. M. meldet: Nachdem die Russen in die Ebene von Erzerum vordrangen, wurde türkische Kavallerie gegen dieselben entsendet, welche sich jedoch nach dem Kampfe angesichts der feindlichen Uebermacht zurückzog. — Die Russen erhielten neuerdings Verstärkungen. — Hier herrscht große Kälte.

Petersburg. Die „Agence Russe“ meldet: Auf Befehl des Czaren übernahm Fürst Gortschakoff die

* Az ezen rovát alatt közlet ekért sem alak, sem taralom tekintetében nem vállal felelősséget a szerk.

Leitung der auswärtigen Angelegenheiten wieder. General Ignatieff wurde zum Reichsrathsmittglied ernannt; der russische Militärbevollmächtigte Neutera wurde zum General-Lieutenant ernannt. — Der Czar die Ansprache der Petersburger Municipalitäts-Deputation erwidern, sagte: Ich bin glücklich, mich unter Euch zu befinden, namentlich nach der neulich vor Pleona empfundenen Genugthuung und nach dem, was meine Kinder bereits geleistet haben. Noch bleibt Vieles zu thun übrig. Möge Gott uns helfen, das heilige Unternehmen zu Ende zu führen.

Paris. Carl Derby hofft durch energische Kriegsvorbereitungen und eine damit verbundene diplomatische Pression auf die Kriegführenden die Neigung zu einem Friedensschlusse herbeizuführen. Ein schriftlicher Notenwechsel über die Mediation ist bisher unterblieben und es fand bloß eine mündliche Unterredung zwischen den Gesandten statt.

Landwirthschaftliches.

Die praktische Meteorologie im Dienste der Landwirthschaft.

Bei dem mächtigen Einfluß, welchen das Wetter nicht nur auf den landw. Betrieb, sondern auch auf die meisten Berufstätigkeiten der Menschen ausübt, war man seit dem grauen Alterthum bis in die Jetztzeit bemüht, die Aenderungen des Wetters vorher zu bestimmen. Doch blieben alle Bemühungen bisher ohne Erfolg und sind die in den Kalendern angeführten Wetterprophezeihungen für ein ganzes Jahr oder gar für die Dauer eines Säculums hinaus nichts als Irrthümer, entstanden aus dem Glauben an die Einwirkung der Planeten auf das Luftmeer unserer Erde. Ein Gleiches gilt von den sogenannten Bauernregeln, welche aus den Witterungserscheinungen gewisser Tage, oder dem mehr oder weniger auffälligen Benehmen der Haushiere auf den Gang der künftigen Witterung schließen. Als treffendes Motto für eine Sammlung von Bauernregeln wäre das in diesen Blättern schon einmal erwähnte zu wählen, welches lautet: „Krähet der Hahn auf dem Mist, so ändert sich das Wetter, oder es bleibt, wie es ist.“

Dank den großartigen Fortschritten, welche die junge Wissenschaft Meteorologie in der neuesten Zeit gemacht und dem Dienste, welchen die Telegraphie derselben geleistet, wurde eine begründete Vorherlage der kommenden Aenderungen im Luftkreise — wenn auch nur auf kurze Zeit voraus — möglich. Es ist hier nicht der Raum, um die Principien auseinander zu setzen, auf Grund welcher der wahrscheinliche Gang des Wetters voraus bestimmt werden kann; es sei nur betont, daß die praktische Meteorologie sich mit der Erforschung der kommenden Windrichtung und Stärke befaßt und da der Wind das Wetter bringt oder richtiger gesagt, bildet, so liegt in dieser Vorausbestimmung der Winde auch die des Wetters. Daß aber eine absolute Sicherheit der Wetterprognose bis heute nicht erreicht wurde und wohl auch niemals erzielt werden wird, muß dem leicht begreiflich werden, der die Einflüsse kennt, welche die örtliche Lage, die klimatischen Modificatoren eines Landes auf den Gang der Witterung auszuüben im Stande sind.

Diese Errungenschaft der Meteorologie wurde bisher in keinem Lande für das praktische Leben mehr ansgenützt, als in den Vereinigten Staaten Nordamerika's, in welchen der telegraphische Wetterdienst seit dem 1. November 1870 eingeführt und auf eine musterhafte Weise stramm militärisch organisiert wurde. Der Congress bewilligte hiezu im wohlverstandenen Interesse der Landwirthschaft reiche Mittel in freigelegter Weise. Die Einführung des Wetterdienstes im Interesse der Landwirthschaft wäre auch in unserem weiteren Vaterlande, dem mit Vorliebe genannten Agriculturnstaate Oesterreich-Ungarn von großer Wichtigkeit. Einen Versuch, die Landwirthe in solche Kenntniß von der voraussichtlichen Witterung zu setzen, hat im Verlaufe des letzten Sommers über erfolgte Anregung der land- und forstw. Vere in in Mährisch-Trübau durchgeführt. Derselbe empfing täglich von dem meteorologischen Centralinstitute auf der Hohen Warte kurz gefaßte Telegramme über den Stand der Witterung über Mitteleuropa mit hieraus geschlossenen, allgemeinen Wetterprognosen. Der Inhalt der Telegramme wurde mit Rücksicht auf den augenblicklichen Stand der meteorologischen Instrumente und den Anblick des Wolkenhimmels an Ort und Stelle interpretirt und die Folgerungen hieraus sogleich durch optische Telegraphen im ganzen Vereinsbezirke bekannt gemacht.

Jede andere Verbreitungsart durch die Post- oder Extraboten wäre viel zu zeitraubend und kostspielig gewesen. Die „Wettersignale“ bestehen entweder aus gleichschenkligen, um eine horizontale Achse drehbaren Dreiecken, welche aus Latten gefügt und deren Ueberzug aus starkem Leinen weiß und roth gestrichen ist, oder aus auf einem hohen, abgezimmerten Nadelholzstamme aufziehbaren Körben.

Der allgemeinen Verständlichkeit wegen wurden nur dreierlei Zeichen gegeben und zwar, ob schönes, unsicheres oder regnerisches Wetter in Aussicht steht, und muß constatirt werden, daß das vorhergesagte Wetter, mit nur wenigen Ausnahmen, richtig eingetroffen ist, wie die genau geführten Aufzeichnungen hierüber ausweisen. Hiedurch hat sich diese Einführung nicht nur bei den meisten Landwirthen — namentlich während der Erntezeit — als zweckentsprechend erwiesen, sondern sie hat auch das Interesse der Gesamtbevölkerung wachgerufen. Es ist ein Verdienst des genannten Vereines, daß derselbe die nahnhaften Auslagen für die Zubereitung der Wettertelegramme, für die Anfertigung und Bedienung der Signale nicht

geschenkt hat, um eine Institution einzuführen, deren Zweckmäßigkeit wohl Niemand bezweifelt und deren weitere Vervollkommnung der rasch fortschreitenden Wissenschaft vorbehalten bleibt.

Fruchtpreise vom 28. Dezember 1877.

Woggen per 100 Kilogr.	fl.	6.75	7.15
Weizen „ 100 „	„	8.75	10.25
Gerste „ 100 „	„	6.50	7.50
Hafser „ 100 „	„	4.25	5.—
Rais „ 100 „	„	—	—
Erbsen „ 100 „	„	7.—	8.75
Linjen „ 100 „	„	7.—	11.—
Hilfen „ 100 „	„	9.50	10.—
Erbsapfel „ 100 „	„	2.25	2.50

Die in Wien am 21. Dezember gehobene Zahlen: **86, 26, 63, 34, 52.**

Die nächste Ziehung ist am 5. Jänner 1878.

Felelös szerkesztő: **Kyss Géza.**
Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

!! Billiger als überall !!

Bei Gefertigten ist stets eine reiche Auswahl der prachtvollsten **III. u. ausländischen Petroleum Tisch- und Hängelampen** zu den billigsten Preisen.

Alle Gattungen **Metall- und Spengler-Waaren Blechöfen, Rauchröhren, Ofentassen, Ofenständer etc. etc.**

Ferner sind diverse zweckmäßige Hausgegenstände, als: die vollkommensten **Nacht-lampen, Glaswaaren, feinstes Petroleum, feinste ausländische Holzkörbe, Gummiwaaren** u. u. in größter Auswahl vorräthig.

J. Werther,

Spengler- und Metallwaaren-Niederlage **Eperies.**

Ein lediger Dekonom

Christ, sucht in einer mittelgroßen Herrschaft als alleiniger Verwalter angestellt zu werden. Derselbe ist vom Militärdienste gänzlich befreit, hat eine landw. Akademie absolvirt und ist schon seit längerer Zeit bei der Dekonomie thätig.

Gef. Anträge erbittet er unter „Verwalter 30“, Budapest post restante bis längstens 15. Jänner. Vermittler sind ausgeschlossen. 232 2-2

Lokal-Veränderung.

Marcus Neumann

Schuhmacher in Eperies, erlaubt sich hiemit dem geehrten P. T. Publikum zur gefälligen Kenntniß zu bringen, daß er sein Geschäft-Lokal vom **1. Jänner 1878.** vis-à-vis dem jetzigen Lokale, im **Gollegium-Gebäude verlegt hat.** 1-3

Zu verpachten.

Das zur Komloskereketzter Gemeinde gehörige „Podhrabina“ genannte Gut, sammt allen Gebäuden, Aekern, Wiesen und Hutweiden, ist stündlich zu verpachten.

Näheres beim Eigenthümer Herrn **Gabriel v. Körtvélyessy in Cselsalu** (l. Post: Kapi) zu erfahren. 234 2-4

Előfizetési felhívás!

1878. január 1-jén egy új egész évi előfizetést nyitunk a 8-ik évfolyama

„Sorsolási tudósító“-ra.

Hiteles sorsolási tudósító osztrák-magyar és külföldi sorsjegyekről, kisorsolandó állam- és magánkötelezvényekről, vasuti-, gőzhajózási- és ipar-részvények és elsőbbségi kötvényekről zaloglevelekről stb. stb. Szakirat bank-, pénz- és vasuti ügyekről.

A Sorsolási tudósító magyar-német szövegben havonként 3-4-szer jelenik meg, esetleg gyakrabban is, és pedig közvetlen minden jelentékenyebb húzás után; könnyen érthető és célszerű tabellás attekintéssel közli a hiteles húzásjegyzeteket és maradványokat t. i. a kisorolt de még át nem vett nyereményeket, s illetően a sorsjegy-birtokosra nézve nélkülözhetetlen közlöny.

211 **Előfizetési feltételek:** 6-6 bérmentesen házhoz küldve vagy posta útján egy egész évre 3 frt. — kr.

Az előfizetés legcélszerűbben egy 5 krajcáros postautalvánnyal eszközölhető, a címet, névaláírást és utolsó posta-állomást kérjük értelmesen s olvashatóan.

A „Sorsolási tudósító“ kiadóhivatal Budapest, Dohány-utca 5. sz.

Lokal-Veränderung.

Gefertigter mache hiermit dem geehrten P. T. Publikum die ergebnste Anzeige, daß ich meine bis jetzt auf der Rosengasse im **Kovacs'**ischen Hause gelegene Wagner-Werkstätte in mein eigenes Haus, **Ungargasse, Nr. 236,** vis-à-vis der Fleischbänke verlegt habe. — Indem ich für das mir bis jetzt geschenkte Vertrauen höflichst danke, oserire ich alle in mein Fach schlagende Arbeiten, welche stets solid ausgeführt werden, zu den billigsten Preisen, und halte während der Winter-Saison Schlitten stets vorräthig. — Indem ich für einen ferneren geneigten Zuspruch bitte, empfehle ich mich **Ergebenst**

Gustav Materny,
Wagner.

233 2-3

Der im Dufalvaer Terrain liegende Buchenwald, in der Ausdehnung von 50 Joch, ist klasterweise oder per Pausch stündlich zu verkaufen.

Näheres beim Eigenthümer Herrn **Gabriel v. Körtvélyessy** zu erfahren. 235 2-4

Die Buchdruckerei

des

EPERIESER BANKVEREINES

IN EPERIES

empfehlte sich zur Anfertigung von

Drucksorten jeder Art,

als: **Action, Coupons, Einlagsbüchel, Werke, Tabellen, Rechnungen, Circulaire, Klage-Blanquette, Briefköpfe, Verlobungs- und Trauungskarten, Parte- und Anschlagzettel, Visittkarten etc. so wie alle in dieses Fach schlagende Arbeiten, zu den solidesten Preisen.**

Durch Anschaffung einer Schnellpresse neuester Construction ist selbe im Stande sowohl durch schöne Ausstattung als Schnelligkeit jeder Provinzdruckerei Concurrenz zu bieten.